

8 MART'TA EMPERYALİST SALDIRILARA HAYIR! ÖRGÜTLENME VE MÜCADELEYE EVET!

8 Mart 1857'de New York'ta kadın işçilerin örgütlediği 16 saatlik işgününün 10 saate indirilmesi ve ücretlerde artış yapılması talebiyle yapılan grevde binlerce işçi kadın polis tarafından fabrikanın patronlarının da desteğiyle fabrikaya kilitlendi ve 129 grevci işçi kadın yakılarak katledildi.

O gün orada sınıfdaşlarımıza, hemcinslerimize yapılan katliam bugün de dünyanın her bir karış toprağında zulüm ve katliamlarla devam etmektedir. O gün dokumacı kadın işçilerin bedenlerinde harlanan direniş ateşi, Ekim Devrimi'nde, Çin devriminde, İkinci Paylaşım Savaşı'nda faşizme karşı, takip eden süreçlerde Latin Amerika'da, Vietnam'da, Afrika kıtasında, Ortadoğu'da yani dünyanın her köşesinde sınıf mücadelelerinde, devrimci ve ulusal mücadelelerde kadınların yolunu aydınlattı. Kadınlar en ön saflarda insanlığın devrimci tarihini yazdılar. Bugün bu ateş ezileninin ezileni kadınlar tarafından sınıf mücadelesi içerisinde daha güçlü, daha sarsılmaz ve daha dirençle büyütülmeye çalışılıyor.

Emperyalizm yoksulluk, açlık, baskı, yulüm demektir. Emperyalizm savaş, ölüm demektir. Emperyalizm üretim anarşisi ve kriz demektir. Dünyanın her tarafında ağır sonuçlar yaratan son kriz, artık öyle bir hale gelmiştir ki, süregelenleşmiş, idare edilebilir hiçbir yanı kalmadığı gibi, ortaya çıkan pandemi süreci ile birlikte daha da derinleşmiş, artık hiçbir pansuman tutmaz olmuştur. Krizlerin faturası her zaman olduğu gibi biz ezilen, emekçi, yoksul halklara yüklenmektedir. Sonuç; artan yoksullaşma, işsizlik, yabancı düşmanlığı, kadın düşmanlığı, ırkçı devlet politikaları ve yasaları ile artan saldırılar, kazanılmış ekonomik-politik hakların gaspı, kolluk güçlerine verilen geniş yetki ve güvenlik yasalarının baskısı altında verilen yaşam savaşı...

Savaşlar, çatışmalar ve emperyalistlerin yarattığı ekolojik kriz sonucu, yaşam ve üretim alanları tahrip edilen halklar ve özellikle kadınlar ve çocuklar göç etmek zorunda kalmaktadırlar. Göç yollarında Ege ve Akdeniz sularında boğulmaktan, insan tacirlerinin elinden kurtulabilenler ise kilometrelerce çıplak ayakla yürüyerek Avrupa'ya ulaşabilirlerse eğer, bu kez de onları uzun ve zorlu bir mültecilik yaşamı beklemektedir.

Krizden en çok etkilenen biz emekçi kadınlar, hapsedilmeye çalışıldığımız evin dört duvarı arasından, artı-değer ürettiğimiz fabrikalara kadar, hayatın bütün alanlarında baskı altında tutulmaya, köleleştirilmeye çalışıyoruz. Emeğimiz, bedenimiz, kimliğimiz ataerkil sistemin tahakkümü altında, toplumsal cinsiyet kodlarıyla belirlenmeye çalışılmaktadır.

Son bir yıldır yaşatılan "pandemi" krizi süreciyle dünya adeta "ohal" bölgesine dönüştürülmüştür. Asgari yaşam ihtiyaçlarımızı zar zor karşılayan, çoğu kez de açlık sınırı altındaki ücretlerle taşeron, az zamanlı, güvencesiz, en kötü iş koşullarında daha doğrusu kölelik koşullarında çalıştığımız iş yerlerinde ilk işten atılan, ya da atılmakla tehdit edilen biz kadınlarız. Aile içinde ise sistemin ataerkil anlayışı tarafından, toplumsal cinsiyet kodları üzerinde şekillendirilen "kutsal annelik", "ideal eşlik" gibi rol ve dayatmalarla görünmeyen-karşılığı olmayan bir emek üretime mahkum edilmekteyiz. İş yerlerindeki kölelik koşulları üzerine eklenen eviçi emeğin ağırlığı ve sorumluluğu ile dört duvar arasında hapsedilmeye, toplumsal yaşamdan koparılmaya çalışılmaktayız.

Kriz öncesi ya da sonrasında, sınıfların ortaya çıkışından bu yana değişmeyen tek şey, kültürel, coğrafi, din, ekonomik ve toplumsal olarak sınır tanımayan, kadına uygulanan şiddettir. Dövülen, aşağılama, hakaret, taciz ve tecavüze uğrayan, şiddetin her türlü biçiminin uygulandığı çocuklar ve kadınlar, zorlu bir yaşam mücadelesi içinde, bu da yetmezmiş gibi her an katledilme korkusu ile yüzyüze kalmaktadır. Hiçbir gün yoktur ki kadınlar öldürülmesin. Özellikle direnen, devrimci ve komünist kadınlar devletlerin şiddetine maruz kalmaktadır.

Biz işçi-emekçi kadınların var olan bu sistemle barışık yaşam şansı yoktur. Yüzümüzü ezilenlerin mücadelesine çevirmekteyiz. İnsanlık tarihi olan, sınıf mücadeleleri tarihi göstermektedir ki, kadınlar kendilerine dayatılan bu koşullara boyun eğmemiştir, başkaldırmış, direnmiş, mücadelelerin en önünde savaşmıştır. 8 Martın anlamını yaratan bu tarihtir. Kadınların

ezilenin ezileni olmasının nedeninin emperyalist kapitalist sistem ve onun bileşeni ataerkil anlayışı olduğunun bilincinde olan devrimci, komünist kadınlar, kadının kurtuluş mücadelesinin ancak sisteme karşı net ve kararlı bir duruşla mümkün olacağını haykırmışlardır her yerde grevlerde, fabrikalarda, sokaklarda, ulusal savaşlarda, halk savaşlarında elinde silah çatışarak son mermisine kadar toprağa düşerken. Son olarak Rosa ve Asmin'in can bedeli kavgasında, inancında, kararlılığında görüldü bir kez daha. Onlar sisteme ve ataerkilliğe karşı mahkum edilmeye çalışıldıkları duvarları, halk savaşı saflarına katılarak, savaşarak parçaladılar, kadının emeği, bedeni, kimliği üzerindeki tahakkümün nasıl paramparça edildiğini gösterdiler biz kadınlara. Zamanında "önce kadınları vurun" diyen generalin kadınlardan, kadın özgürlük mücadelesinden korkusu bugün de gerilla cenazelerine yapılan işkencelerde görülmektedir. O kadar ki cenazelerin başları kesilmektedir. Korkuları yersiz değildir. Ezilenlerin öfkesi büyümektedir, biz kadınların öfkesi büyümektedir. Bu öfke birgün egemenlerin suratında bir tokat gibi patlayacaktır.

Ve bir kez daha altını çiziyoruz ki; biz işçi-emekçi, ezilenin ezileni kadınların kurtuluşu, kadını-erkeğiyle sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya yaratma mücadelesi ile, emperyalist-kapitalist sistemin tarihin sayfalarına gömülmesiyle mümkün olacaktır. Bu anlamıyla tam 164 yıl önce dokumacı kadın işçilerinin yaktığı direniş ateşini yükseltmek biz emekçi kadınların tarihsel bir görevidir. O zamandan bu zamana, onlardan devraldığımız bu mirasa sahip çıkmak, bu ateşi yükseltmek, 8 Mart'ın ışıklı yolunda ezilen emekçi kadınların kurtuluş mücadelesini omuzlamak bizim onur mücadelemizdir. Biz MOR-KIZIL KOLEKTİF aktivistleri, 8 Mart 2021' de direniş ve mücadele günü olan Dünya Emekçi Kadınlar gününde alanlarda, sokaklarda olacağız, sloganlarımızı haykıracağız, kavga türkülerimizi söyleyeceğiz, hem de öyle yüksek bir sesle ki duyacak dünyanın dört bir yanında direnen, savaşan kadınlar sokaklarda, alanlarda, fabrikalarda, zindanlarda, dağlarda.

Tüm ezilen, işçi ve emekçi kadınları; bugün, bu pandemi sürecinde yaratılmak istenen sessiz ve sakin sokakları, haklı ve meşru öfkemiz ile örgütlemeye, mücadelemizi büyütmeye çağırıyoruz.

YAŞASIN 8. MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!

8. Mart, 2021